

مسح داود

اول سموئیل ۱:۱۶ - ۲۲

مقدمه

برای شروع درس با خود یک سنگ بزرگ معمولی و یک یاقوت کوچک به کلاس ببرید (اگر تهیه سنگ و یا یاقوت دشوار است می‌توانید از عکس آنها استفاده کنید). از بچه‌ها بخواهید شباهت‌ها و تفاوت‌های این دو سنگ را بر روی کاغذ بنویسند. شما می‌توانید بچه‌ها را به دو گروه شباهت و تفاوت تقسیم کنید. بعد از اینکه به بچه‌ها وقت دادید تا در مورد شباهت‌ها و تفاوت‌ها نظرشان را بگویند پرسید که دوست دارند کدام سنگ باشند؟ به بچه‌ها وقت بدهید که دلیل جواب‌هایشان را با بقیه در میان بگذارند.

به بچه‌ها توضیح دهید که گرچه سنگ در مقایسه با یاقوت معمولی به نظر می‌رسد اما یک سری خصوصیات دارد که یاقوت ندارد. هر کدام از این سنگ‌ها کارهای متفاوتی انجام می‌دهند و ما نمی‌توانیم بر اساس ظاهر آنها را قضاوت کنیم.

درس

یک بار داستان را از روی کتاب مقدس ساده‌ای سریع روهانی کنید، بعد برای مرور و جلب توجه بچه‌ها به داستان می‌توانید بچه‌ها را به گروه‌های مساوی تقسیم کنید. به هر یک از اعضای گروه یکی از اسامی‌ای که در این قسمت از کتاب مقدس آمده بدهید. بچه‌ها را به صفت بشید و بخواهید بر روی زمین بنشینند. در انتهای کلاس و رو بروی هر صفت یک سبد بگذارید. وقتی هر کس اسمش را می‌شنود باید به

هدف:

دیگران را از روی ظاهرشان قضاوت نکنیم.

آیه حفظی:

اول سموئیل ۱:۱۶
من مثل انسان قضاوت نمی‌کنم، انسان به ظاهر نگاه می‌کند و من به دل.
(ترجمهٔ تفسیری)

سمت سبد تیمش بدود. اولین کسی که به سبد می‌رسد باید یک آبنبات از سبد بردارد و سر جایش برگردد. در انتهای گروهی که بیشترین تعداد آبنبات را داشت برنده است.

در ادامه می‌توانید سوالات زیر را از بچه‌ها پرسید:

۱- خدا از سموئیل خواست تا چه کار بکند؟

۲- چرا سموئیل فکر می‌کرد که خدا الیاپ را برای پادشاهی انتخاب کرده است؟

۳- آیا سموئیل فرد مورد نظر خدا را پیدا کرد؟ نام او چه بود؟

۴- آیا یسا از انتخاب داوود تعجب کرد؟ چرا؟

کاربرد

خداآوند به هر کس توانایی‌ها و استعدادهای مخصوصی داده است. او از ما می‌خواهد مردم را از روی سن، قد، رنگ پوست و وضعیت مالی شان قضاوت نکنیم. ما باید به دیگران به همان چشمی نگاه کنیم که خدا نگاه می‌کند. از بچه‌ها سوالات نهایی را پرسید:

۱- آیا نگران ظاهرشان هستند و اینکه مردم در مورد آنها چه فکر می‌کنند؟ (بعد از جواب‌های بچه‌ها توضیح دهید که خیلی خوب است که ما ظاهر منظمی داشته باشیم اما آنچه مهم است درون ماست. ما باید با رفتارمان روی دیگران تأثیر بگذاریم و نشان دهیم که فرزند خدا هستیم).

۲- آیا از روی ظاهر برای خود دوست پیدا می‌کنند؟ (بعد از جواب‌های بچه‌ها توضیح دهید که بعضی وقت‌ها افراد ظاهر خوبی دارند اما درون‌شان خراب است و ممکن است برای ما مشکل ایجاد کنند و بر عکس. پس برای دوست‌یابی باید همیشه به رفتارهای آنها توجه کنیم و ببینم که آیا خدا را دوست دارند یا نه). در ادامه بچه‌ها را تشویق کنید تا در سکوت در مورد رابطه‌شان با خدا فکر کنند و در نهایت با هم دعا کنند.

کمک درسی

۱- از قبل جعبه‌هایی با سایزهای مختلف تهیه کنید. در داخل هر کدام از این جعبه‌ها وسایل مختلف بگذارید، مثل: اسباب بازی، شکلات، پول. لیستی از وسایلی که در داخل جعبه‌ها گذاشته‌اید تهیه کنید و برای هر کدام امتیازی قائل شوید مثلاً برای شکلات ۴ امتیاز، برای ماشین اسباب بازی ۱ امتیاز و غیره. بزرگی و کوچکی جعبه‌ها را بر اساس بزرگی و کوچکی اشیا انتخاب نکنید تا بچه‌ها از روی ظاهر جعبه‌ها قادر به تشخیص محتوای درون‌شان نباشند. بعد جعبه‌ها را بر روی هم بگذارید و بر روی هر جعبه شماره‌ایی بنویسید. (اگر ۱ جعبه دارید جعبه‌ها را از یک تا ده شماره گذاری کنید). بچه‌ها را به دو گروه تقسیم کنید و از آنها بخواهید که شماره جعبه موردنظرشان را به شما بگویند. بعد جعبه را باز کنید و طبق محتویات داخل‌شان به گروه‌ها امتیاز بدهید. در این بازی بچه‌ها یاد می‌گیرند که از روی بزرگی جعبه نمی‌توانند امتیاز بیشتری بگیرند.

۲- در صورت تمایل می‌توانید کاردستی تاج / کتاب کاردستی‌ها / صفحه ۹۰ را درست کنید. و به بچه‌ها توضیح دهید آنچه که ما را افرادی خاص و مهم می‌کند نه ظاهرمان بلکه ایمان‌مان به خداست. با ایمان به عیسای مسیح ما همه فرزندان پادشاه آسمانی می‌شویم.

۳- در صورت تمایل می‌توانید کاردستی دستبند دوستی / کتاب کاردستی‌ها / صفحه ۴۴ را به بچه‌ها تعلیم دهید. بچه‌ها را تشویق کنید در طول هفته یک دستبند تهیه کنند و به یکی از همکلاسی‌های شان هدیه دهند. سعی کنند دوستی که انتخاب می‌کنند همان خصوصیاتی را داشته باشد که در قسمت کاربرد مرور کردیم و از روی ظاهر (قیافه، قد، وضع مالی، سطح درسی...) او را انتخاب نکنند.